

Balanceren

Waar gaan we naartoe met de biologische koe?

Bij het opstellen van een visie op diergezondheid en dierwelzijn in de biologische veehouderij spelen vele vragen. Een van de uitgangspunten is duurzaamheid; van het vee, van de omgeving, maar ook van het bedrijf waarmee een goed inkomen te behalen moet zijn.

Om redenen van voedselveiligheid en het voorkómen van resistentie zal in de biologische veehouderij nog meer dan nu al het geval is het gebruik van geneesmiddelen beperkt moeten worden. Belastende geneesmiddelen moeten dus niet vervangen worden door minder belastende geneesmiddelen, maar door preventieve maatregelen.

Preventie moet daarbij heel ruim gezien worden. Het gaat van fokken op duurzaamheid en gezondheid, huisvesting, voeren op de norm (ook van mineralen en spoorelementen) tot een goede verzorging, inclusief eventueel vaccineren. Uiterste hygiëne past niet in het streven om het dier tijdig te laten kennismaken met bedrijfseigen kiemen waardoor het immuunsysteem wordt geactiveerd. Bij die-

ren die weiden en gevoerd worden met ruwvoer is dat ook niet te realiseren.

Wanneer ingrijpen?

Bij het streven naar vermindering van medicijngebruik komt onmiddellijk het moment van ingrijpen naar voren. Een deel van de ziekten en aandoeningen geneest vanzelf, ook zonder ingrijpen. Sommige ziekten kan het dier niet zelf de baas worden; het zal daarbij geholpen moeten worden. Ziekten en genezing gaan meestal met pijn gepaard. Iedereen zal op een of andere manier ingrijpen, de ene veehouder eerder dan de andere.

Hoelang mag (of misschien zelfs moet) je een dier de kans geven om zelf te herstellen, ook als dat met lijden gepaard gaat, en wanneer is dat niet meer verantwoord? Veehouders schatten de kans op zelfgenezing op basis van ernst van de ziekte, conditie en gedrag van het dier, of het dier blijft vreten en drinken, weerstand en productie. De vraag is of door de afkeer van het gebruik van medicijnen te lang gewacht wordt met ingrijpen en hoe dat te reguleren is.

Welzijn niet per definitie goed

Ondanks de biologische regelgeving op het gebied van huisvesting en verzorging is het welzijn van biologische koeien niet per definitie gewaarborgd. Er is ruimte tussen het handelen in de geest van of naar de letter van de regels. Het gebruik van objectieve parameters voor het in kaart brengen van het welzijn en meer planmatig en op

Welzijn van biologische koe niet vanzelfsprekend

Vragen?

Gidi Smolders

Voor vragen over dit artikel kunt u aanstaande maandag tussen 12.00 en 13.00 uur telefonisch contact opnemen met de auteur(s) door te bellen naar: 0320-238238

maat sturen kunnen die ruimte kleiner maken en het dierwelzijn naar een hoger peil brengen. Ook het planmatig aanpakken van handelingen ten behoeve van diergezondheid en het controleren en verantwoorden achteraf zullen een positieve invloed hebben.

Toekomstige bedreigingen

Contact met de consument en het opstellen van het bedrijf voor de burger zijn, zeker voor biologische bedrijven, speerpunten die behouden moeten blijven. Verbreden van activiteiten om een deel van het inkomen uit andere bronnen dan melk te halen staat soms op gespannen voet met het uitbannen van alle risico's.

Zelfvoorziening wordt in regio's waar geen voedergewassen of granen geteeld kunnen worden als bedreigend ervaren. De toekomstige regel dat het voer honderd procent biologisch moet zijn, wordt in de melkveehouderij niet als onoverkomelijk gezien: de kostprijs wordt daarvoor wel hoger.

Voedselveiligheid boven alles

De consument verwacht een veilig product. Dat zal in ieder geval geleverd moeten worden, als het kan ook nog lekker en van goede kwaliteit. Ziekten bij het vee die ook voor de consument aantoonbaar gevaarlijk kunnen zijn, moeten daarom gemonitord worden.

*Ing. A. A. Smolders,
onderzoeker ASG*

